

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 18 juni 2014
(OR. en)**

11112/14

**ENV 633
SAN 242
CONSOM 131**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	16 juni 2014
till:	Uwe CORSEPIUS, generalsekreterare för Europeiska unionens råd

Komm. dok. nr:	COM(2014) 363 final
Ärende:	RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN Sammanfattande rapport om kvaliteten på dricksvattnet i EU med en granskning av medlemsstaternas rapporter för perioden 2008–2010 enligt direktiv 98/83/EG

För delegationerna bifogas dokument – COM(2014) 363 final.

Bilaga: COM(2014) 363 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.6.2014
COM(2014) 363 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

**Sammanfattande rapport om kvaliteten på dricksvattnet i EU med en granskning av
medlemsstaternas rapporter för perioden 2008–2010 enligt direktiv 98/83/EG**

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

Sammanfattande rapport om kvaliteten på dricksvattnet i EU med en granskning av medlemsstaternas rapporter för perioden 2008–2010 enligt direktiv 98/83/EG

1. INLEDNING

Säkert dricksvatten är grundläggande för våra liv. Det är av största vikt för människors hälsa och en viktig drivkraft för en sund ekonomi. WHO¹ slår fast att förbättrad tillgång till säkert dricksvatten och lämplig sanitet, utöver hälsofördelar genom förebyggande av vattenburna sjukdomar, kan ge betydande ekonomiska vinster. Här ingår besparingar inom hälso- och sjukvården, fler produktiva dagar per år, ökad skolnärvaro och värdet av att förluster av liv förhindras. Vattenindustrin bidrar också avsevärt till BNP. Det totala uppskattade bruttoföreläggsvärdet för sanitets- och vattenförsörjningsindustrin uppgick till 43,84 miljarder euro 2010. Industrin stod det året för omkring 500 000 arbetstillfällen motsvarande heltidstjänster².

Dricksvattendirektivet³, som infördes 1980 och reviderades 1998, har resulterat i att dricksvatten av hög kvalitet är tillgängligt i hela EU. Gemensamma ansträngningar av EU-institutioner, medlemsstater och tjänsteleverantörer har lett till hög överensstämmelse med dricksvattenstandarderna. Direktivet är därför ett lyckat, om än inte särskilt välkänt, exempel på EU-lagstiftning på miljö- och folkhälsoområdet.

Kvaliteten på dricksvatten och den nödvändiga beredningsnivån hänger i hög grad samman med dricksvattenkällornas kvalitet. Nivån för skyddet av vattenresurser, särskilt grundvatten och ytvatten, är således av avgörande betydelse för dricksvattendirektivet eftersom det påverkar beredningskostnaderna.

Dricksvatten är också en viktig fråga för EU:s medborgare. Detta återspeglas i en Eurobarometerundersökning⁴ och i det nyligen lanserade medborgarinitiativet Right2Water⁵. I sitt svar på initiativet tillkännagav kommissionen ett EU-omfattande offentligt samråd om dricksvattendirektivet⁶, framför allt med sikte på att förbättra tillgången till vatten av god kvalitet i EU.

2. SITUATIONEN I FRÅGA OM DRICKSVATTEN

I detta dokument sammanfattas läget när det gäller genomförandet av dricksvattendirektivet, med utgångspunkt i de senaste uppgifterna från medlemsstaterna⁷.

¹ http://www.who.int/water_sanitation_health/wsh0404summary/en/

² Eurostat (2013).

³ Direktiv 98/83/EG (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁴ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_344_en.pdf

⁵ Meddelande från kommissionen om det europeiska medborgarinitiativet ”Vatten och sanitet är en mänsklig rättighet! Vatten är en samhällsnytta, inte en handelsvara!” COM(2014) 177, 19.3.2014. <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/initiatives/finalised/answered>

⁶ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁷ Uppgifter som rapporterats i enlighet med artikel 13 i dricksvattendirektivet för referensperioden 2008–2010 och frivilligt lämnade uppgifter om mindre vattentäkter för vilka ingen rapport krävs enligt direktivet.

Tekniska rapporter med detaljerade faktablad för varje medlemsstat kommer inom kort att finnas tillgängliga på GD Miljös webbplats⁸.

2.1. Vattenförsörjning

Dricksvattenförsörjningen i EU är organiserad i vattenförsörjningsområden, dvs. geografiskt avgränsade områden där dricksvatten kommer från en eller flera källor och där vattenkvaliteten kan anses vara i stort sett enhetlig. Det finns nästan 100 000 vattenförsörjningsområden i EU. I direktivet görs åtskillnad mellan stora och små vattentäkter⁹. Minimikvalitetskraven för vatten är desamma för både stora och små vattentäkter. Kontrollkraven skiljer sig dock åt, och medlemsstaternas rapporter behöver inte innefatta de små vattentäkterna. Omkring 65 miljoner människor får sitt vatten från mindre vattenleverantörer.

”Försörjning” i direktivets mening betyder inte ”tillgång” till det offentliga vattennätet¹⁰. Eurostat har samlat in uppgifter om den befolkning som är ansluten till den offentliga vattenförsörjningen¹¹ – se tabell 1 i slutet av rapporten. På grund av rapporteringens frivilliga karaktär har insamlingen dataluckor och möjliggör inte en beräkning av totala/genomsnittliga siffror för EU.

Källor till obehandlat vatten

I EU kommer vattenförsörjningen huvudsakligen från grundvatten och ytvatten, inbegripet konstgjorda reservoarer. Vattenkällorna varierar avsevärt mellan medlemsstaterna. Översikter har redovisats i tidigare rapporter¹² och samlas in av Eurostat¹³. Det finns stora skillnader mellan stora och små vattentäkter – för små vattentäkter är andelen grundvattenkällor mycket högre (84 %).

Förorening av grundvatten, särskilt från svårupptäckta ämnen som bekämpningsmedel, och ytvatten, med allt större påverkan från klimatförändringarna (översvämningar, extrem nederbörd, regnöverskott), kan ge upphov till problem som överförs till dricksvattnet. En samordnad kontroll av grundvatten och dricksvatten, tillsammans med åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar, skulle främja säkert dricksvatten.

2.2. Dricksvattenkvalitet

För att garantera att dricksvatten är säkert för människor fastställs minimikvalitetskrav för vatten i dricksvattendirektivet. I direktivet identifieras mikrobiologiska och kemiska parametrar som kan utgöra en risk för människors hälsa om koncentrationerna överstiger

⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/reporting_en.html och <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>

⁹ Stora vattenförsörjningsområden är enskilda vattentäkter som tillhandahåller mer än 1 000 m³ per dag i genomsnitt eller försörjer mer än 5 000 personer, medan små vattenförsörjningsområden tillhandahåller mindre än 1 000 m³ eller försörjer mindre än 5 000 personer.

¹⁰ Enligt artikel 345 i EUF-fördraget ska EU vara neutralt i förhållande till egendomsordningen för vatten. Den aspekt som gäller den fysiska rätten att få ”tillgång” till vatten behandlas därför inte här.

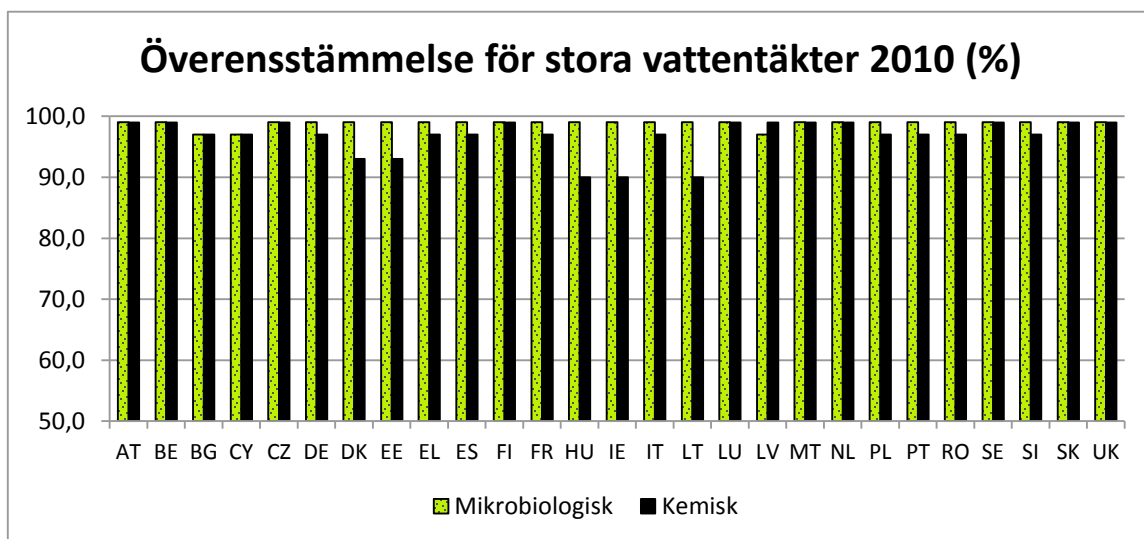
¹¹ http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=env_wat_pop&lang=en

¹² <https://circabc.europa.eu/sd/a/b580866d-8eb7-4937-9a97-d3d3485d046e/2005-2007%20SynthesisReport.pdf>

¹³ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Water_statistics

vissa tröskelvärden. För varje parameter anges i direktivet maximivärden för koncentrationen som ska iakttas. Utöver de mikrobiologiska och kemiska parametrarna anges i direktivet indikatorparametrar som visar en möjlig risk för människors hälsa och kräver åtgärder endast om en närmare undersökning bekräftar risken för människors hälsa.

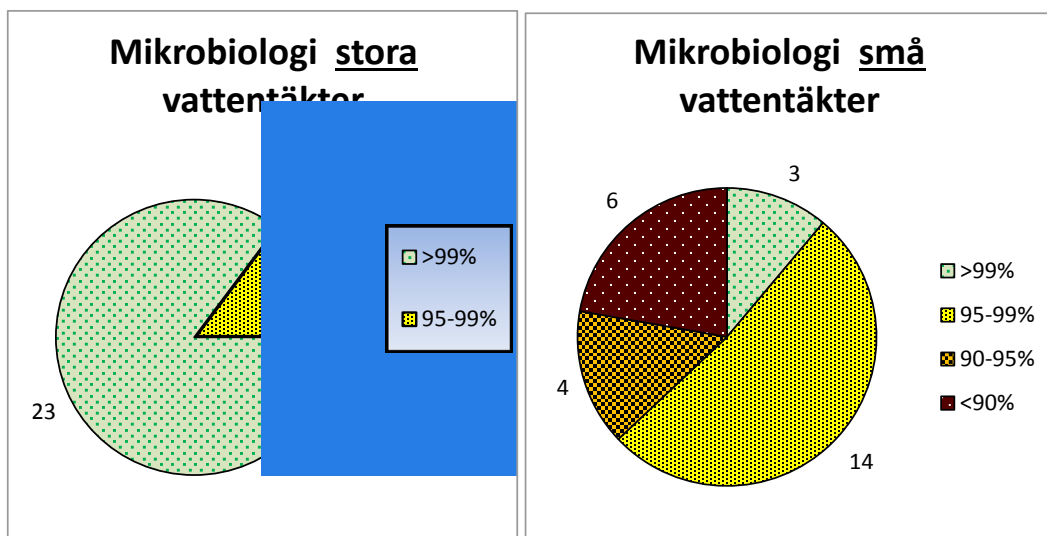
De uppgifter som lämnats om dessa parametrar visar att dricksvattnet i EU i allmänhet håller mycket god kvalitet. Den allmänna tendensen är också positiv. För de stora vattentäkterna uppvisar de allra flesta medlemsstater en överensstämmelse med mikrobiologiska och kemiska parametrar på mellan 99 och 100 %. För det fåtal medlemsstater där överensstämmelsen är lägre än 99 % kommer förstärkta åtgärder att krävas för att se till att det är säkert att använda dricksvattnet för alla medborgare som försörjs av de stora vattentäkterna.

Figur 1: Översikt – överensstämmelse med mikrobiologiska och kemiska parametrar i medlemsstaterna

De exakta siffrorna framgår av tabell 1 i slutet av rapporten.

När det gäller de små vattentäkterna är bilden mer splittrad. Lägre överensstämmelse konstateras för de mikrobiologiska parametrarna, och i endast tre medlemsstater är överensstämmelsen mellan 99 och 100 %. En närmare analys av överensstämmelsen med mikrobiologiska parametrar visar att den är betydligt lägre för små vattentäkter än för stora.

Figur 2: Överensstämmelse för mikrobiologi, antal medlemsstater

När det gäller de kemiska parametrar noteras ungefär lika hög överensstämmelse för små vattentäkter som för de stora. I några vattenförsörjningsområden rapporterades problem avseende nitrat, nitrit, arsenik och, i mindre utsträckning, bor och fluor. År 2010 identifierades exempelvis mer än 1 000 små vattentäkter med nitratkoncentrationer över de föreskrivna nivåerna (se tabell 1 i slutet av rapporten). Överensstämmelsen för indikatorparametrar visar att resultatet för små vattentäkter i allmänhet var sämre än för stora.

Bedömningen av de rapporterade uppgifterna för små vattentäkter visade att några medlemsstater har svårigheter med att förvalta små vattentäkter på ett säkert sätt. Detta kan potentiellt påverka mellan 11,5 och 15,5 miljoner människor. Det skulle dock behövas mer information och en närmare bedömning av förvaltningen av dessa små vattentäkter för att uppskatta eventuella konkreta risker för de berörda medborgarnas hälsa.

Farhågor i fråga om små vattentäkter har även kommit till uttryck inom det sjunde miljöhandlingsprogrammet¹⁴, där ökade insatser för att genomföra direktivet efterlyses, särskilt för små dricksvattenleverantörer.

Som ett första steg har kommissionen, i nära samarbete med medlemsstaterna, utarbetat en handlingsplan med bästa praxis för genomförande av riskbedömningar för små vattentäkter, som inom kort kommer att finnas tillgänglig på GD Miljös webbplats¹⁵. Eftersom miljontals EU-medborgare berörs bör ytterligare insatser göras för att förbättra tillgången till vatten av hög kvalitet, särskilt i avlägsna områden och på landsbygden.

Uppgifter från medlemsstaterna visar att de, vid incidenter och underlåtenhet att uppfylla kvalitetsnormerna, i allmänhet vidtar åtgärder inom rimlig tid. När det gäller de mikrobiologiska parametrarna har åtgärderna innefattat förbättrad beredning och rening av de förorenade delarna av det offentliga distributionssystemet. När det gäller kemiska parametrar har brister åtgärdats genom bättre jordbrukspraxis, behandling eller beredning av vattnet, byte av vattenkälla och information till allmänheten.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU.

¹⁵ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/small_supplies_en.html

2.3. Kontroll och information

Enligt direktivet ska medlemsstaterna säkerställa att regelbundna kontroller av dricksvattnets kvalitet utförs. Kontrollmetoderna varierar dock mellan medlemsstaterna och även mellan olika vattenförsörjningsområden inom de enskilda medlemsstaterna, vilket resulterar i olika nivåer för kontrolldata och olika tillgänglighet till sådana data. Det behöver inte betyda att de rättsliga kraven inte är uppfyllda, eftersom direktivet medger anpassning av kontrollprogrammen beroende på vattenförsörjningsområdets särskilda egenskaper. Analysen visar dock att det är nödvändigt att se över och rationalisera de nuvarande kontrollmetoderna, särskilt med hänsyn till WHO:s plan för riskbedömning och riskhantering med avseende på vattensäkerhet.¹⁶

När det gäller medlemsstaternas kontroll och resultat arbetar kommissionen med en ”strukturerad ram för genomförande och information”. Det handlar om att inrätta system på nationell nivå för att aktivt sprida information om hur EU:s miljölagstiftning genomförs. Denna information sammanställs sedan till en EU-täckande översikt. Direktivets krav på att aktuella uppgifter om kvaliteten på dricksvatten görs tillgängliga för konsumenterna skulle också kunna knytas till en sådan informationsram och förbättras i det sammanhanget. Uppgifter om dricksvatten skulle också tydligare kunna kopplas till vatteninformationssystemet för Europa (WISE), som omfattar en lång rad uppgifter och information som samlas in av EU-institutionerna.

2.4. Undantag

Direktivet medger undantag från kvalitetsnormerna för dricksvatten på mycket strikta villkor och under begränsad tid. Sådana undantag får inte utgöra en potentiell fara för människors hälsa och får bara införas om dricksvattenförsörjningen inom det berörda området i annat fall inte kan upprätthållas genom andra rimliga medel. Ett undantag får gälla under högst tre år. Om en medlemsstat anser att en längre undantagsperiod krävs får den dock tillåta ett andra undantag för en period på högst tre år och den måste meddela kommissionen skälen för detta beslut. Om synnerliga skäl föreligger kan en medlemsstat begära ett tredje undantag hos kommissionen. Kommissionen ska i sådana fall noggrant bedöma begäran och kan antingen avslå den eller bevilja ett undantag som gäller i högst tre år.

Kommissionen har hittills beviljat ett antal tredje undantag under tre år för Tjeckien, Italien, Ungern och Tyskland, främst avseende parametrarna för nitrat och nitrit, fluor, bor, arsenik och nickel. En begäran om undantag, från Estland, har avslagits. Mer information finns på GD Miljös webbplats¹⁷. Kommissionen undersöker för närvarande lämpliga sätt att säkra ett korrekt genomförande av beslut i detta avseende.

Undantag, även vid synnerliga skäl, skulle kunna äventyra ett konsekvent, EU-omfattande genomförande av direktivet om de inte tillämpas med försiktighet. Kommissionen anser att det nuvarande systemet med undantag har gett medlemsstaterna tillräckligt med tid för att se till att kvalitetsnormerna för dricksvatten uppfylls. Kommissionen anser att inga nya undantag från kvalitetsnormerna för dricksvatten bör beviljas för befintliga vattentäkter. Undantag bör dock tillåtas om nya oförutsedda

¹⁶ <http://www.euro.who.int/en/health-topics/environment-and-health/water-and-sanitation/country-work/ensuring-drinking-water-safety-through-water-safety-plans>

¹⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/derogations_en.html och CIRCABC.

föroreningskällor uppstår eller sedan normer för nya parametrar eller förstärkta kvalitetsnormer för dricksvatten införts i befintliga parametrar. För nya vattentäkter kan undantag övervägas på strikta villkor om föroreningskällorna kan åtgärdas inom rimlig tid och om det inte finns något alternativ till den nya vattentäkten.

2.5. Utmaningar

EU:s dricksvattenpolitik har lett till att dricksvattnet i hela EU nått hög kvalitet de senaste årtiondena. För att det ska vara möjligt att bibehålla dessa höga kvalitetsnormer och hantera de specifika utmaningar som återstår kan det dock krävas ytterligare anpassning av EU:s rättsliga ram.

Små vattentäkter har en helt annan karaktär än stora. De har liten omfattning och är ofta belägna i landsbygdsområden och avlägsna områden, vilket kräver förvaltningsstrategier som tar hänsyn till de speciella förhållandena. Det gällande dricksvattendirektivet är främst inriktat på de stora vattentäkterna. Särskilda bestämmelser för små vattentäkter, bl.a. om rapporteringsskyldighet, skulle bidra till att säkra en effektiv, riskbaserad förvaltning av små vattentäkter och möjliggöra en bättre kartläggning av dricksvattenkvaliteten i små vattenförsörjningsområden. Detta skulle bidra till att öka tillgången till säkert dricksvatten, särskilt i avlägset belägna områden, och till att öka tillgången till information om dricksvattenkvaliteten för allmänhet och intressenter.

Den gällande parameterförteckningen och motsvarande parametervärden liksom kontroll- och analyskrav kan behöva anpassas mot bakgrund av riskerna i anslutning till nya föroreningar och den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Det kan bli nödvändigt att utöka förteckningen med nya föroreningar, t.ex. vissa produkter som används inom jordbruket eller industrin, inklusive läkemedel. Kontrollmetoder och specifikationer för parameteranalys bör ta hänsyn till de senaste metoderna och teknikerna, däribland riskbaserade tillvägagångssätt, för att möjliggöra en så ändamålsenlig och kostnadseffektiv kvalitetskontroll som möjligt. Det gäller både beredningsprocesser i reningsanläggningen och distributionsnätet fram till och inklusive kranen. EU:s regelverk bör bedömas med utgångspunkt i uppdaterade WHO-riktlinjer i denna fråga. Särskilda åtgärder kan också krävas för att minska läckage i distributionsnäten. I ungefär hälften av medlemsstaterna går mer än 20 % av det rena dricksvattnet förlorat i distributionsnätet innan det når konsumenternas kranar, medan det i vissa medlemsstater rör sig om en så hög andel som 60 %.

Det är viktigt för allmänheten att ha tillgång till information om dricksvattnets kvalitet. Sådan information finns ofta på nationella webbplatser, men i många fall är den inaktuell och svårbegriplig. Flertalet medlemsstater använder inte heltäckande kartor eller andra offentliga verktyg. De nuvarande rapporteringsarrangemangen ger inte kommissionen information i den omfattning och den tid som krävs för att möjliggöra en fullständig sammanställning över utvecklingen i EU när det gäller dricksvattenkvalitet. Det gör det svårt att regelbundet ge rådet, parlamentet och allmänheten aktuell EU-omfattande information om dricksvattenpolitiken och dricksvattnets kvalitet. Sättet att samla in, bearbeta och redovisa information varierar dessutom runtom i EU, vilket gör det svårt att jämföra situationen i olika medlemsstater när det gäller resultat och efterlevnad av direktivet. Omarbetade eller nya rapporteringsprinciper skulle kunna underlätta en öppen uppgiftsspridning och förvaltning på både nationell nivå och EU-nivå. Riktmärkning av dricksvattenkvalitet skulle dessutom kunna möjliggöra enklare tolkning och visualisering

av uppgifter om vattenkvalitet runtom i EU och bättre jämförelse av vattenkvalitet och tendenser medlemsstaterna emellan.

3. SLUTSATSER

Analysen bekräftar att dricksvattendirektivet bidragit till dricksvatten av hög kvalitet i hela EU, vilket framgår av den höga överensstämmelsen med kvalitetsnormerna för dricksvatten.

Även om genomförandet är tillfredsställande och framsteg har gjorts på många områden har följande frågor och utmaningar identifierats:

1. Tillhandahållandet **av vatten av hög kvalitet, särskilt i avlägsna områden och på landsbygden, bör förbättras**. Små vattentäkter i dessa områden kräver särskilda riskbaserade förvaltningsstrategier, och dricksvattendirektivets roll i det sammanhanget bör undersökas.
2. **Riskbaserade strategier** för förvaltning av stora vattentäkter skulle möjliggöra mer kostnadseffektiv kontroll och parameteranalys med avseende på identifierade risker och ge bättre garantier för skyddet av människors hälsa. Kontroll- och analysmetoder **bör återspegla den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen**.
3. Ny vetenskaplig information om kemiska och andra parametrar på **parameterförteckningen för dricksvatten bör beaktas** i linje med den pågående översynen av WHO:s riktlinjer för dricksvatten, inbegripet nya föroreningar.
4. Modern informationsteknik och enklare **tillgång till miljöinformation** bör utnyttjas för att ge mer aktuell information till konsumenterna och för att undersöka hur olika kontrollerdata kan kopplas till rapportering och konsumentinformation.
5. Tidsplanerna för genomförandet och undantagsmekanismerna är inaktuella och skulle tjäna på **en allmän uppdatering och översyn**.

Ett EU-omfattande offentligt samråd blir ett första steg mot en fördjupad bedömning av de ovannämnda utmaningarna och hur de bäst kan hanteras. Det kan också bidra till att identifiera ytterligare frågor som måste lösas för att garantera och ytterligare förbättra höga kvalitetsnormer för dricksvatten i hela EU.

Faktablad – Genomförande av dricksvattendirektivet (98/83/EG) 2010

Antal vattenförsörjningsområden

- 96 388 vattenförsörjningsområden i EU, för en befolkning på omkring 474 miljoner
- 11 233 stora vattentäkter som försörjer 317 miljoner människor
- 85 559 små vattentäkter som försörjer 65 miljoner människor (baserat på frivillig enkät)

Dricksvattenkvalitet – stora vattentäkter

I denna rapport betraktas överensstämmelse för mer än 99 %¹⁸ av analyserna som fullständig överensstämmelse med parametervärdena.

Mikrobiologiska parametrar

För samtliga medlemsstaters stora vattentäkter är överensstämmelsen över 95 %, och 23 medlemsstater har nått fullständig överensstämmelse (99–100 %). Endast Bulgarien, Cypern, Ungern och Lettland nådde inte upp till dessa höga nivåer.

Kemiska parametrar

Överensstämmelsen var hög men något lägre än för de mikrobiologiska parametrarna. Alla medlemsstater rapporterade en överensstämmelse på över 90 % utom tre – Ungern (arsenik), Irland (trihalometan¹⁹) och Litauen (fluorid).

Indikatorparametrar

Sju medlemsstater nådde det högsta resultatet (99–100 %), medan resultatet låg över 95 % i tio medlemsstater. De återstående tio medlemsstaterna nådde ett resultat på mellan 90 och 95 %. I Danmark (koliforma bakterier), Ungern (ammonium), Lettland (sulfat) och Malta (klorid och natrium) var resultatet för dessa parametrar under 90 %.

Dricksvattenkvalitet – små vattentäkter

Mikrobiologiska parametrar

Överensstämmelsen var lägre än för stora vattentäkter och rapporterades vara över 99 % i bara tre medlemsstater (Estland, Malta, Sverige). Överensstämmelse på 95–99 % i proverna konstaterades i 14 medlemsstater. I fyra medlemsstater (Bulgarien, Cypern, Italien, Storbritannien) var överensstämmelsen 90–95 % och i sex medlemsstater (Danmark, Grekland, Litauen, Polen, Rumänien och Slovenien) under 90 %.

Kemiska parametrar

Överensstämmelsen var ungefär densamma för små vattentäkter som för stora.

Indikatorparametrar

Eventuella brister berodde på koliforma bakterier, clostridium perfringens, järn, mangan, ammoniak och pH. Många medlemsstater nådde ett resultat på 95 %, men i några medlemsstater fanns betydande problem.

¹⁸ En felmarginal på 1 % är godtagbar med tanke på den osäkerhet och de incidenter (t.ex. fel i samband med provtagning och analys) som förekommer. Överensstämmelsen anges dessutom i intervaller eftersom det rör sig om mestadels tidsbegränsade överskridanden. Resultaten är inte helt jämförbara på grund av skillnader i provtagnings- och kontrollmetoder och avsaknaden av standardiserade metoder, men uppgifterna ger en bra överblick över situationen i EU.

¹⁹ När det gäller totalvärdet för den kemiska parametern trihalometan gav direktivet möjlighet till ett undantag fram till december 2008 från det tröskelvärde som anges i del B i bilaga I (upp till 150 mikrogram/l från 100 mikrogram/l).

Tabell 1: Översiktsdata per medlemsstat (VFO = vattenförsörjningsområde)

MS	Antal stora VFO	Antal små VFO	Befolkning som är ansluten till den offentliga vattenförsörjningen (år) Källa: Eurostat	Mikrobiologi Provernas överensstämmelse med kraven (%)		Kemikalier	
				Stora (figur 1)	Små	Stora: provernas överensstämmelse med kraven (%) (figur 1, x i figur 1 = 90 %)	Små: exempel: nitrat, antal VFO där kraven inte uppfylls
AT	260	4 570	95,05 (2008)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	20
BE	225	522	99,9 (2009)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	3
BG	196	2 226	99,2 (2011)	95–99 %	90–95 %	95–99 %	349
CY	20	268	100 (2011)	95–99 %	90–95 %	95–99 %	1
CZ	283	3 870	93,5 (2010)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	?
DE	2 283	5 873	99,3 (2010)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	12
DK	252	2 071	97 (2002)	99–100 %	< 90 %	90–95 %	4
EE	25	1 115	80 (2009)	99–100 %	99–100 %	90–95 %	-
EL	177	713	94 (2007)	99–100 %	< 90 %	95–99 %	20
ES	928	7 907	100 (2010)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	-
FI	158	697	91 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	
FR	2 487	18 363	99,4 (2001)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	381
HU	275	2 731	100 (2011)	95–99 %	95–99 %	< 90 % (x)	10
IE	241	1 920	85 (2007)	99–100 %	95–99 %	< 90 % (x)	9
IT	1 046	3 977	-	99–100 %	90–95 %	95–99 %	6
LT	65	1 734	75 (2011)	99–100 %	< 90 %	< 90 % (x)	1
LU	43	154	99,9 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	1
LV	29	1 145	-	95–99 %	95–99 %	99–100 %	
MT	12	7	100 (2011)	99–100 %	99–100 %	99–100 %	
NL	209	250	100 (2010)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	-
PL	970	8 839	87,6 (2011)	99–100 %	< 90 %	95–99 %	-
PT	362	3 176	96,9 (2009)	99–100 %	95–99 %	95–99 %	28
RO	310	5 398	56,5 (2011)	99–100 %	< 90 %	95–99 %	133
SE	182	1 486	87 (2010)	99–100 %	99–100 %	99–100 %	-
SI	78	899	-	99–100 %	< 90 %	95–99 %	4
SK	95	957	86,9 (2011)	99–100 %	95–99 %	99–100 %	11

MS	Antal stora VFO	Antal små VFO	Befolkning som är ansluten till den offentliga vattenförsörjningen (år) Källa: Eurostat	Mikrobiologi Provernas överensstämmelse med kraven (%)		Kemikalier	
				Stora (figur 1)	Små	Stora: provernas överensstämmelse med kraven (%) (figur 1, x i figur 1 = 90 %)	Små: exempel: nitrat, antal VFO där kraven inte uppfylls
UK	22	4 691	-	99–100 %	90–95 %	99–100 %	109